

Ordføreren (Klein): Det er kun nogle faa Ord, jeg ønsker at sige, inden Forhandlingen afsluttes. Jeg skal ikke bemærke videre med Hensyn til Endringsforslag under Nr. 9, idet jeg staar i den Forventning og nærer det Haab, at Mindretallet paa dette Trin af Sagen vil tage dette Endringsforslag tilbage. I øvrigt tror jeg ikke, det er nødvendigt for mig at tilføje videre til, hvad jeg har bemærket med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 1 og 2, men jeg vil dog nødig have, at nogen skulde tro, at jeg har sagt, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet lagde mig i Munden, med Hensyn til Endringsforslag under Nr. 2, nemlig at jeg vilde have, at den Ret, som de private Forstrandsejere have til selv at vælge en Strandfoged, skulde betages dem. Jeg har ikke sagt noget saadant; jeg har tværtimod oplyst, hvad der staar i Lovforslagets § 1, som netop gaar ud paa, at de private Forstrandsejere fremdeles skulle have Ret til at vælge deres Strandfogder. Nu mener den ærede Ordfører for Mindretallet, at denne Ret bliver betydningsløs, naar Valget skal godkendes af Amtmanden. Paa den anden Side indrømmede han, at hele den Virksomhed, der finder Sted paa de private Forstrande, jo selvfølgelig sker under Politiets Tilsyn. Meget vel, han erkender, at det offentlige har en Tilsynsret. Nu spørger jeg: Hvad er dette, der her er Spørgsmaal om, andet end en Tilsynsret? Strandfogeden skal udnævnes paa de private Forstrande af Forstrandsejeren, men det offentlige, Statens Repræsentant skal være berettiget til at kassere dette Valg, naar det offentlige finder, at Valget er forkert. Jeg antager, at Følgen af en saadan Kassation ikke er den, at Amtmanden vælger en anden, Følgen maa være, at Forstrandsejeren maa foretage et nyt Valg, som han saa indstiller til Godkendelse. Men er det da Mindretallets Mening, at naar Politiet, Amtmanden, det offentlige, Staten i et givet Tilfælde fandt, at det var et meget uheldigt Valg, som der var gjort af Forstrandsejeren, saa skulde ikke desto mindre Forstrandsejeren kunne sige: Ja, jeg bryder mig ikke om, at I mene, at Valget er forkert, thi jeg har Ret til at vælge Strandfogeden? Eller hvad mener egentlig Mindretallet? Skal i det Tilfælde, at det offentlige, Statstilsynet

erklærer, det er umuligt, at den og den Mand kan være Strandfoged — skal saa ikke desto mindre Forstrandsejeren kunne sige: Ja, men han skal være det alligevel. Det kan dog ikke være Meningen. Men hvem skal da afgøre Striden mellem Forstrandsejeren og Politiet eller Tilsynet om, hvorvidt en Mand er skikket til at være Strandfoged eller ikke? Det kan ikke være Domstolene, thi det er den Slags Ting, som fornuftigvis ikke kunne henlægges til Domstolenes Afgørelse. Det maa være Statsmyndighederne. Jeg kan forstaa, at man maa ske kan være misfornøjet med Amtmandens Afgørelse. Nu vel, saa kan man klage til Justitsministeren, men Afgørelsen maa ligge hos Statsmyndighederne, og den kan ikke ligge hos Statsraad Møller. Den ærede Ordfører for Mindretallet har oplyst om, hvorledes Statsraad Møller har udstykket sin Forstrand i 37 Parceller og har givet Arvefæstestøde til 37 Mand paa disse Parceller med Ret for det første at blive ved, saa længe de selv vilde, og dernæst for det andet at bestemme, hvem der skal løse dem af, det være sig en Arving eller Tredjemand. Men skal da virkelig det offentlige finde sig i disse Bestemmelser af Statsraad Møller og Arvefæsternes Arvinger? Skal Staten finde sig i, at en paa den Maade beskikket Strandfoged bliver ved at udføre en Strandfogeds ansvarfulde Gerning, uagtet der er al mulig Grund for det offentlige til at tro, at han vil vanrøgte sin Gerning til Glæde og Ulykke for de strandede? Jeg finder, at det vil være uforsvarligt, om Staten vedbliver at være rolig Tilskuer til en saadan Tilstand uden at gribe ind, og jeg gentager, hvad jeg ogsaa udtalte før, at jeg nærer ikke mindste Tvivl om, at Statsmyndighederne have samme Ret nu for Tiden. Thi dette, at der ikke er rejst Klage, udelukker selvfølgelig ikke, at der kan blive rejst Klage, og det kan ikke være til Hinder for, at Staten, naar der bliver rejst Klage, skulde kunne stride ind og nedlægge Forbud mod, at den og den Mand agerede Strandfoged, fordi det var uforsvarligt, at han vedblev at være Strandfoged. Og hvis Statsraad Møller og hans Strandfogder ikke ville respektere en saadan Bestemmelse, er jeg overbevist om, at det vil gaa dem meget ilde,